

Danas Guča 50

SPECIJALAN DODATAK LISTA DANAS

PETAK, 13. AVGUST 2010.

Boban Marković, ambasador
Dragačevskog sabora i počasni
građanin „trubačke republike”

Jedna je Guča

U Guči sviram zato što poštu-
jem svoju publiku koja je i
pre 20 godina dolazila zbog
mene. Kada ispoštujem
svoju publiku, onda nastav-
ljam uživanje pod šatra-
ma i zasviram samo bliskim prijate-
ljima, a družim se sa celom Gučom.
Sa svima pijem, pevam i sviram kad
god mogu - kaže u intervjuu za Da-
nas Boban Marković, ambasador
Dragačevskog sabora i počasni gra-
đanin „trubačke republike”.

● **Koliko vam znači Sabor u Guči?**

Prvi put sam u Guči nastupao
1979. Nisam imao tremu zato što se
nikoga i ničega nisam plašio. Nisam
ni znao da se plašim i da se stidim jer
sam bio pun sebe misleći da sam ja
najbolji trubač... Ali, bio sam tada
„najbolji trubač” koga niko ne sluša.
Ha, ha, ha... Guču jako volim zato što
je ona meni bila odskočna daska. Sve
sam napravio u životu zahvaljujući

Guči. Bio je to moj početak, prve po-
bede, prvi intervjui, prvi put me je te-
levizija snimila u Guči. Veoma sam
joj zahvalan, veoma volim Guču, ma-
da uopšte više nemam pravo takmi-
čenja tamo. Štaviše, mislio sam da će
možda da me pozovu da predsta-
vljam Srbiju na takmičenju za Prvu
trubu sveta, ali nisu. Šta da se radi...
Svim srcem navijam za naše momke,
Ekrema i Dejana, voleo bih da ta na-
grada ostane ovde, da ne ide tamo
negde gde ne treba. A ukoliko ta titu-
la i ne ostane u Srbiji, ne brinem se
mnogo, pošto sam ja pre dve godine
proглаšen za najboljeg trubača sveta,
i to je objavio engleski list „Song life”.

● **Da li se razlikuje svirka na Dra-
gačevskom saboru od drugih vaših
nastupa po svetu?**

Godišnje imamo između sto i 115
koncerata. Na Pepsi Sigtetu u Mađar-
skoj, recimo, na našim svirkama bu-
de oko 30.000 ljudi, može negde biti i

300.000, ali truba nigde neće bolje
zvučati nego što zvuči u Guči. Zašto
je to tako, nemam pojma. Možda za-
to što volim Guču, pa sam subjekti-
van. Guču neće niko moći da preo-
krene i napravi nešto bolje u svetu.

● **Nastupate u Guči 17. avgusta za-
jedno sa nemačkim muzičarem
Santelom?**

Stefan Šantel je najpoznatiji di-
džej u Evropi, i moj sin Marko uveli-
ko saraduje sa njim, napravio mu je
polu prošle ploče. Zamislite kako će
svirka u Guči izgledati kada na sta-
dion stigne njegova publika i naša
publika? To neće biti jedan rusvaj, to
će biti dva rusvaja!

● **Gde sve svirate po svetu?**

U Evropi mislim da nema zemlje
u kojoj nismo svirali, bili smo u

Americi, Kanadi... Nisam nikada pri-
hvatio poziv za Australiju, što ne zna-
či da neću. Da budem iskren - nešto
me ne vuče Australija zato što ne vo-
lim avion.

● **Plašite se aviona? Kako onda pu-
tujete, kombijem?**

Kako se ne bih plašio aviona... Pa
nemam krila, šta ću. U Americi sam
bio tri puta sa orkestrom avionom...
Nije da se nešto preterano plašim, ali
ne volim avion.

● **Za vas kažu da ste najzaslužniji
što je truba postala srpski brend u
svetu?**

To je tačno na neki način. Zato
što me stvarno obožava i publika
ovde i publika napolju. Ni sam ne
mogu da objasnim kako sam to po-
stigao, najverovatnije svojim ra-

dom. Nećete mi verovati ako vam
kažem da su na jednom festivalu u
Norveškoj ljudi kleknuli na kolena i
molili da se vratimo na bis. Bilo je tu
25.000 ljudi. Zamislite, more ljudi
koji kleče, i odjedanput skoče na no-
ge... To mi se prvi put u životu desi-
lo, nešto neverovatno... Zbog njih
sam i ja kleknuo na kolena želeći na
neki način da im uzvratim, da znaju
da ih poštujem.

● **Vi ste prvi od ovdašnjih truba-
ča počeli da obrađujete svetske
rok standarde i razne poznate
melodije?**

Da, ja sam to počeo, i onda sam
čak u Guči i dobio diskvalifikaciju
zbog toga. Kažnjavali su me da ne-
mam pravo da se takmičim. Nisam
hteo da ih slušam kada su mi govori-
li da to ne radim, i stvarno sam na-
pravio dobar posao. Nisam pogrešio.
Bio sam tvrdoglav, želeo sam da svi-
ram virtuosno, a te strane stvari je
jednostavno svirati na trubi. Mislim
da ni Guču nisam oštetio jer sam se
sklonio i ostavio mladima da malo
pobeduju. Meni je dosta pobeđa, ja
sam u Guči dobio sve što je moglo da
se dobije - od priznanja Majstor tru-
be, do priznanja počasnog građanina
Sabora trubača. U poslednje vreme
toliko ne obrađujemo stvari, već pra-
vimo naše numere, koje su jako mo-
derne. Sada, recimo, volim najviše iz-
vorne stare srpske i ciganske pesme,
kada sviram za svoju dušu.

● **Imate li recept za mlade trubače
- kako postati najbolji?**

Samo raditi, raditi, vežbati, ne la-
gati - i bićete bolji nego ja. Nema tu
filozofije - ili znaš da sviraš, ili ne
znaš.

Dragoljub Petrović

PET BANKI

Kolj Široka

Osamnaesti sabor posetio Kolj Široka, tadašnji predsednik Republičke konferencije Socijalističkog saveza radnog naroda.

(18. sabor, 1-3. septembar 1978)

Draža s delegacijom

U Guči se 1982 . prvi put obrela visoka državna delegacija predvođena Dragoslavom Dražom Markovićem, članom Predsedništva CK SKJ.

(22. sabor, 27-29 avgust)

Šeik u šoku

Šeik Ahmad Abdulah Aljmuheni, koji je stigao sa igračima košarkaškog kluba „Kozna“ iz Kuvajta posmatrajući šta se dešava, hvatao se za glavu i govorio: „Zašto svi ovde pričaju da ste u krizi kada živite u izobilju. Pa, ovo još nisam video, ovoliko mesa, truba i naroda. Je li ovo nacionalni praznik?“

(23. sabor; 26 - 28. avgust 1983. godine)

Tito i Zlatne „uste“

Dvadeset sedmi sabor trubača biće upamćen i po nastupu „američkih Dragačevaca“, orkestra „Zlatne uste“ iz Njujorka. Nisu mogli da pogode reč „usne“, pa u naziv „turi-li“ - „uste“. A na saboru je održana i tradicionalna priredba, „Lepota se brani lepotom - 50 godina dolaska J.B. Tita na čelo Partije“.

(27. sabor; 21 - 23. avgust 1987. godine)

Poč'o rat

Na prostoru bivše SFRJ se tada ratovalo. Saborski domaćin, kompozitor Zoran Hristić, rekao je: „Sada, kada u blizoj i daljoj okolini ponovo urliču ratne trube, glavni grad trubača, Guča, daruje svetu sklad i harmoniju, koji muziku čine razumljivom za vascelo čovečanstvo“.

(31. sabor; 23 - 25. avgust 1991. godine)

Krajišnici pod oružjem

Grupa od 46 Krajišnika ka Guči je krenula i stigla pod oružjem. To su bili ljudi iz okoline Knina, članovi kulturno - umetničkih društava u Strmici i Gračacu. Pri dolasku, pred Beogradom, morali su privremeno da ostave duge cevi, a u Guči su i revolvere dali policiji na čuvanje.

(32. sabor; 21 - 23. avgust 1992. godine)

Nikola Stojić, jedan od tri živa osnivača Sabora trubača u Guči

Prvih pedeset godina

U žiriju je bio profesor Miodrag Vasiljević, etnomuzikolog, njemu su se i suze pojavile u očima. Rekao nam je: „Vi nemate pojma šta se ovde događa“. Mi stvarno i nismo imali pojma

Bio je lep sunčan dan, u porti se skupilo par hiljada ljudi, imali smo i šest limuzina iz Beograda. U žiriju je bio profesor Miodrag Vasiljević, etnomuzikolog, njemu su se u suze pojavile u očima. Rekao nam je: „Vi nemate pojma šta se ovde događa“. Mi stvarno i nismo imali pojma. Jer, imali smo četiri orkestra, malenu Guču izgubljenu negde u Srbiji, dokle niko nije znao ni kako da dođe. Bila je to ipak klica srpskog narodnog trubaštva - kaže za Danas profesor književnosti iz Guče Nikola Stojić (80), jedan je od tri živa osnivača prvog Sabora trubača, koji je održan u porti seoske crkve, 14. oktobra 1961. godine na praznik Pokrova presvete bogorodice.

Sabor je počinjao na tradiciji, na predstavi narodnog duha, koja je bila drugačija od ovog što danas vidimo. Sada se priča o hektolitrima piva i stotinama hiljada duša, a niko ne priča o malenoj Guči o kojoj je napisano više od stotinu knjiga, a to je čudo. Međutim, mi smo pregurali i Tita, i nadživeli ga, tako da verujem da se Sabor jeste malo pognuo, ali će se ispraviti i sve će to da otrese - kaže Stojić.

Dok sedimo ispod lipe u porti crkve gde je sve počelo, Nikola se seća da je nekoliko mladih školovanih Gučana bilo nezadovoljno životom u palanci, gde je sve bilo prepušteno politici i obeležavanju političkih datuma, pa su hteli to da promene.

Setio sam se svojih doživljaja iz rata, jer sam kao dečak bežao po okolnim selima, videvši kako ljudi, u prelima, umeju lepo da pričaju i pevaju. Tu zimu 1960/61. išli smo po selima i osnivali društva i grupe, a u rano proleće napravili manifestaciju „Dragačevo kroz pesmu i igru“. Tu su se, uz ostale, pojavila i dva trubačka orkestra - jedan iz Rtiju, Srečka Obradovića, i drugi Desimira Perišića iz Goračića. Mi se tad setimo trubača! Između dva rata u Dragačevu su žariri i palili samo trubači, druge muzike gotovo nije ni bilo. Postojalo je destak, petnaest orkestara u okolini Guče. Odlučimo te 1961. da napravimo trubački sabor. Odemo kod jednog starog trubača Dojčila Đukića, poznatog po tome se tripuit ženio i imao devetnaestoro dece, ali je već bio bolestan. Po drugim selima smo išli i nismo nazivali trubače, građanski rat je učinio svoje. Drugo, truba je skup instrument, za orkestar treba sedam, osam ljudi, a tada se pojavila harmonika, tako da se truba skoro ugasila. Pronašli smo uz ona dva orkestra još jedan na kraju Dragačeva, u Aljinu ispod Ovcara, i četvrti u selu Grab na

Ovde je sve počelo: Nikola Stojić u porti gučanske crkve gde je održan prvi Sabor trubača

Jelici. Doneli su, pored ostalog, neke trube koje je progrižla rda. Odemo, zakuvamo malo pšeničnog testa, zalepimo rupe na trubama... Prihvate oni da napravimo Sabor i da se na njemu takmiče - seća se Stojić.

Obavestili su pesnika Branka V. Radičevića, tada urednika Duge i razglasili stvar.

Zvanične vlasti u to vreme nisu ni verovala da ćemo mi nešto napraviti, pa se nisu mnogo ni interesovale. Kad smo mi već zakazali prvi sabor, bilo je kasno. Skočili su: „Kako to? Koga ste pitali?“ Zvali su nas u Beograd više puta u Socijalistički savez. Lokalni i regionalni političari kad su čuli da će sabor biti u porti, nisu hteli da uđu ovde. I tako, napravimo program, odlučimo da se svira pesma „Sa Ovcara i Kablara“ koja, inače, nije bila posvećena Titu, to su posle rata uzeli komunisti, dopalo im se. Ona je nastala u 19. veku i pevali su je dobrovoljci koji su dolazili u Srbiju da se bore protiv Turaka. Pevali su: „Sa Ovcara i Kablara, čobanica progovara, srpski kneže, primi naske, u redove srbijanske“. Međutim, to je posle postala ram pesma, u nju su ulazile razne ličnosti. Pevala se i nekom Rakoviću, četničkom komandantu iz okoline Čačka i slično.

D. Petrović

Na praznik Pokrova presvete Bogorodice: Publika na Saboru trubača 1961. godine

Prvi pobednik: Trubač Desimir Perišić

Od ove godine Sabor postaje trubački Mondijal

Ko će biti Prva truba sveta?

Međunarodno takmičenje 15 trubačkih orkestara održaće se prvi put u istoriji na stadionu u Guči u četvrtak 19. avgusta, a Srbiju će predstavljati sastavi Dejana Petrovića iz Užica i Ekrema Mamutovića iz Vranja

EKREM MAMUTOVIĆ: Na vrh Olimpa pod Jelicom

Na ovogodišnjem Svetskom prvenstvu trubača boje srpskog trubaštva braniće i majstor trube Ekrem Mamutović iz Vranja, koji nastavlja tradiciju orkestra „južnjačkog Sačma“ Bakije Bakića. Za prvu trubu sveta boriće se instrumentalnom verzijom pesme „Kraj potoka - bistre vode“ i „Ekremovim čokečkom“.

Duže od tri meseca vežbamo svakog dana, i to po četiri ili pet sati. Ulog je veliki, možda i najveći, jer jednom se u karijeri pruža prilika da budete najbolji na svetu. Ne sumnjam da će sve da pršti od dobrog zvuka - objašnjava za Danas Ekrem Mamutović.

Njegov orkestar je proglašen najboljim na prošlogodišnjoj Guči. Ekrem će svirati na novoj trubi, za koju kaže da mora da se „razduva i da postigne potpuno saglasje između vazduha i prstiju na dirkama“. Orkestar će biti u skladu sa pravilima desetočlani, i tu je Ekremova „poslednja“, jer on je u ulozi selektora i čoveka koji nosi najveću odgovornost.

Mi ponekad romske svadbe sviramo sa po dvanaest članova. Svi smo uglavnom mlađi, najmlađi član ima 18, a najstariji oko 50 godina. U orkestru svira moj brat, on je prvi bas, a otac je druga truba - kaže Ekrem.

Pravićemo feštu u Vranju ako pobedimo: Ekrem Mamutović

O tome što će ove godine biti jedini predstavnik „južne pruge“ u takmičenju za Prvu trubu sveta Mamutović kaže:

To je obaveza i čast da predstavljamo naš grad Vranje i doprinesemo daljoj popularizaciji muzike ovog kraja negujući tradiciju najboljeg trubača svih vremena Bakije Bakića i vranjanski melos. Ja sam to prihvatio kada sam preuzeo orkestar. Volim da sviram sve naše stare vranjanske pesme, ali volim i drugu vrstu muzike, recimo, džez - kaže ovaj trubač najavljujući „spektakl po povratku u Vranje i svirku za ceo grad“, naravno pod uslovom da se ostvari očekivani rezultat.

Ekrem ima jedinstvenu priliku da iako mlad nadmaši Bakiju Bakića, Bobana Markovića, Junuza Ismailovića, Osmana Saljevića, Fejta Sejdića „trubačke Bogove sa juga Srbije“ i da se vine na trubački Olimp podno Jelice.

Vojkan Ristić

FINALISTI SVETSKOG PRVENSTVA	
1. Sergejevo-posadski okružni orkestar (Rusija)	8. Zlatne uste - Sjedinjene Američke Države
2. Krajiški trubači - Republika Srpska	9. Dejan Petrović - Srbija
3. Kein Vorspiel - Nemačka	10. Grac - Austrija
4. Brača Kadrievi - Makedonija	11. Safa Bolat ile Senlik Bandosu - Turska
5. Lobež - Poljska	12. Trouba Ch'ti Orkestar - Francuska
6. Orkestar Cambo Agušev - Makedonija	13. Temišvar - Rumunija
7. Fešta band - Slovenija	14. Les 38 tonnes - Francuska
	15. Ekrem Mamutović - Srbija

Džoni Dep je đuskao za Srpsku novu godinu: Dejan Petrović sa slavnim glumcem

DEJAN PETROVIĆ: Spremite se za Stonse

Svi ti dani u Guči imaju poseban duh koji ulazi u ljude. Tako da je gučanska atmosfera neponovljiva, drugačija nego igde drugde na svetu - kaže za Danas Dejan Petrović iz Užica, prošlogodišnji osvajač Prve truba Guče. Sin čuvenog trubača Miće Petrovića, čiji orkestar ove godine, uz Ekrema Mamutovića, predstavlja Srbiju na premijernom takmičenju za Prvu trubu sveta, održaće i solistički koncert 15. avgusta ispred Doma kulture u Guči na kome će, kako kaže, svirati ne samo narodnu pesmu. Moći ćete da čujete i njihove specijalite, recimo "Smoke on the water", hard-rok himnu Dip Parpla.

Ja sam od malih nogu težio ka tome da obrađujemo stvari, i mi smo ljudima prepoznatljivi po tome. Uglavnom se svi orkestri baziraju na svirci nekih čokeča, meni je prioritet srpska muzika, pesme i kola, i obrade stranih stvari. Sviramo i Stinga i Tinu Turner i Stonse i Dip parpl... Pored klasičnog trubačkog benda nastupamo i kao "Dejan Petrović big bend" gde imamo i klavijature, bas gitaru, gitaru, ženski i muški vokal. Gde god se pojavimo ljudi prvo kažu - kakve veze imaju klavijature i gitare sa trubama, ali na kraju polude totalno jer ne mogu da veruju da mi sviramo "Englishman in New York" od Stinga ili "Proud Mary" od Tine Turner. To čemo, uz srpske kompozicije, svirati i u Guči. Sviramo za publiku od sedam do 77 godina i obećavam izuzetno lud provod - priča Dejan za Danas.

Za Guču se, kaže, njegov orkestar priprema već više od pola godine. Na takmičenju za prvu trubu sveta sviraće kompozicije "Gradinom cveće cvetalo" i kolo "Homoljski vez".

Ima tu sigurno pet, šest ozbiljnih orkestara i ozbiljne konkurencije. Mislim da možemo da pobedimo - uveren je Petrović.

Njegov orkestar svirao je i mnogim svetskim zvezdama. Sviramo u Drvengradu kod Kusturice već sedam godina i sve te javne ličnosti smo mi dočekali i ispratili. I Maradonu, i Nikiti Mihalkova, i Džonija Depa za Srpsku novu godinu. Dep se naslušao mnogo dobrih trubača, ali ovakav stil sviranja sigurno nije čuo. Bilo mu je čudno kad je video takav sastav i takav zvuk. Prvo smo ga malo obradovali s nekim našim kompozicijama, pa smo posle prešli na obrade Stinga, Stonsa, Dip Parpl. On je čovek zinuo. Nije mogao da veruje da tako mlad sastav, a prosek nam je od 18 do 26 godina, svira tako dobro. Počeo je da đuska. Pozdravio se sa svim članovima orkestra, a mene je zagrlio i poljubio. Maradona je đuskao celu noć - seća se Dejan.

D. Petrović

Orkestar Dejana Petrovića zabavlja goste u Drvengradu: Sa Maradonom i Kusturicom

PET BANKI

Krstivoje peške, Brena helikopterom

Saborši su prisustvovali malom vazdušnom desantu: iz helikoptera je izašla Lepa Brena sa suprugom Bobom Živojinovićem. Majstor frule Krstivoje Subotić iz Osečenice kod Mionice, međutim, nije imao novaca „za podvoz“, pa je u Guču prispeo pešačeci 80 kilometara.

(33. sabor; 20 - 22. avgust 1993. godine)

Spomen majstorima

Reporter „Ilustrovane Politike“ beleži prvog saborskog dana: „Samo što nije svanulo, a u šatri „Pod lipom“, najpoznatijom u crkvenoj porti, svira čak osam orkestara. Zoran Hristić, kompozitor i Adam Tadić, sa južne strane, na zidu zgrade Doma kulture, otkrili su spomen - obeležje majstorima trube, na kome su, do Pedesetog sabora, trajno ispisana imena najboljih, njih 42.

(36. sabor; 23 - 25. avgust 1996. godine)

Internet stigao na vašar

„Informatika“ AD iz Beograda postavila je internet prezentaciju Sabora. Ništa čudno, rekao je jedan od predstavnika ove firme, jer Internet je jedan veliki vašar...

(37. sabor; 22 - 24. avgust 1997. godine)

Spomenik od Karića

U centru varošice otkriven spomenik Trubaču (bronzana skulptura visoka 2,60 metara), dar Fondacije „Braća Karić“

(38. sabor; 21 - 23. avgust 1998. godine)

Veselo posle bombi

Iako je ovaj sabor održan posle NATO bombardovanja, kada je po teritoriji opštine Lučani od 5. aprila do 17. maja 1999. godine dejstvovano je sa ukupno 78 projektila, fešti je prisustvovalo oko 200.000 gostiju.

(39. sabor; 20 - 22. avgust 1999. godine)

Zastava na Mont Everestu

Zastava Sabora trubača vijori se od 2000. godine i na najvišem zemljinom vrhu - Mont Everestu na Himalajima (8848 m). Tamo je odučio i pobo alpinista Dragan Jačinović, rodom iz Puhova, sela na srednokračju između Guče i Lučana, jedini srpski osvajač tog vrha. Sabor je svrstan u kulturnu baštinu Ujedinjenih nacija, a 40 godina postojanja zabeleženo je i u Glisovoj knjizi rekorda.

(40. sabor; 24 - 27. avgust 2000. godine)

PET BANKI

Uz premijera Đinđića

Prvi sabor u XXI veku otvorio je domaćin Matija Bečković, a prisustvovao je i premijer Srbije Zoran Đinđić. „Mislim da je ove godine Sabor dostigao svoj vrhunac... Jer, ako ovde dođe preko 200.000 ljudi, to kazuje da je Sabor jedan od imidža Srbije, jedan spoj modernog i tradicionalnog, koji našu zemlju može da promovise u svetu i da postanemo prepoznatljivi po tome. Jer, sama tradicija, ako nije osavremenjena, ne može da komunicira sa svetom“ - rekao je novinara premijer Đinđić.

(41. sabor; 23 - 26. avgust 2001. godine)

Predsednik i Čaplinova unuka

Domaćin je bio Dragan Kojadinović, ministar kulture i informisanja. A na saborovanje došao je i Boris Tadić, predsednik Srbije, bar polovina republičke vlade i zavidan deo beogradskog diplomatskog kora. Tadić se umalo potukao sa jednim saborašem koji ga je opsovao. Posebna atrakcija je bila Kira Čaplin, unuka Čarlija Čaplina.

(44. sabor; 5 - 8. avgust 2004. godine)

Košunica o razumevanju

U ime Vlade Republike Srbije, pokrovitelja Sabora, 46. finalno takmičenje trubača Srbije, u nedelju, 3. septembra, uz prisustvo većeg broja ministara, poslanika, diplomatskih predstavnika, premijera Republike Srpske, Milorada Đokića, otvorio je premijer dr Vojislav Košunica. „Oni koji ne mogu da razumeju Guču, ne razumeju Srbiju“ - rekao je premijer.

(46. sabor; 30. avgust - 3. septembar 2006. godine)

Počast Bobanu

„Uživajte u Guči! Ona je danas nadvisila Srbiju!“ - rekao je podižući saborsku zastavu, Milorad Albijanić, potpredsednik Narodne Skupštine Srbije.

Na ovogodišnjem Saboru, predsednik Saborskog odbora, Slobodan Jolović je Bobanu Markoviću uručio Povelju o imenovanju za ambasadora Sabora u svetu, a Savet Mesne zajednice Guča ga je proglasio počasnim građaninom ove varoši. „Trubačke republike“. Broj posetilaca saborskog sajta je prešao 1,5 miliona.

(47. sabor; 8 - 12. avgust 2007. godine)

Vukova nagrada

Završno takmičenje trubača je otvorio Aleksandar Vasiljević Konuzin, ambasador Rusije. Sabor je dobio Vukovu nagradu.

(49. sabor; 5 - 9. avgust 2009. godine)

Od nastavnika fizičkog do Mrkonjića

Zanimljivo je ko je sve kroz istoriju otvarao Sabor u Guči. Tako je, na primer, to 1965. učinio Kosta Luković, nastavnik fizičkog vaspitanja u Guči, 1990. Aleksandar Bakočević, član Predsedništva SR Srbije, 1999. Ljubivoje Ršumović, pesnik, 2002. Matija Bečković, književnik, 2005. Velimir Ilić, republički ministar za kapitalne investicije, 2006 dr Vojislav Košunica, premijer Republike Srbije, 2007. Milorad Dodik, premijer Republike Srpske, 2008. i 2009. Milutin Mrkonjić, ministar infrastrukture u Vladi Srbije.

Miroslav Ilić, pred svoj prvi nastup u Guči, o saborskim lumperajkama i dogodovštinama

Trubo, srećan ti rođendan

Ja sam i ranijih godina imao pozive da jedno veće pevam na stadionu u Guči, ali to nisam prihvatao, ne želeći da oduzmem jedan delić trubi. To je rezervisano vreme za njeno veličanstvo trubu i čao daci. S obzirom da je ovo pedeseta godišnjica, ja svoj nastup doživljavam pod motom: Sestro trubo, došli smo i mi. Pozdravljaju te sve harmonike, violine i frule Srbije, i čestitaju ti rođendan - kaže u intervjuu za Danas Miroslav Ilić, jedan od napopularnijih pevača srpske narodne muzike, pred svoj nastup u Guči 21. avgusta.

● **Kako to da nikada ranije niste pevali u Guči?**

Pevao sam za svoj groš, za stolom, uz trubače. Biti u Guči a malo ne zapevati nije normalno. Ja sam se tek u Guči uverio da nije bezveze onaj izraz „truba na uvce“. Govorio sam - kako to - truba na uvce! A onda sam shvatio: Mnogo je gotivno! Ti sediš, oni ti malo pridu pa te zagolijaju nekim tonovima, koji ti prijaju, a ti ne veruješ da tako može da te miluje truba na dva santimetra od uha.

● **Otkad idete na Sabor?**

Od svoje dvadesete godine, smatram sebe jednim od najstarijih i najvernijih saboraša. Retko koju Guču sam propustio. U Guči me privlači taj svekoliki šareniš, opuštenost, ona stara srpska izvorna dobrodrušnost, susretljivost u dočeku, i naravno - truba. Za mene je u Guči najveći greh naljutiti se na nekoga zbog nečega. Već sam dosadio i bogu i narodu apostrofirajući i favorizujući moranje čuvanja tradicionalnog, domaćeg, izvornog... Ovi antiglobalisti mogu da se slika ju. Ako već nismo postali globalno selo, samo što nismo. Nemamo mi šta tamo da ponese mo u svet, savremena civilizacija sve ima. Mi jedino možemo da ponese mo malo svojih običaja, jezika, kulture, i ja Guču vidim tako - kao mesto koje čuva jedan deo srpske tradicije.

● **Šta radite kada dođete na Sabor, a ne nastupate?**

Ja sam ranijih godina zakupljivao sa društvom celu kuću. Pođe nas sedam, osam, četiri, pet parova, provedemo se... Kad ustanem ujutru prvo uzimam slatko, lađnu izvorsku vodu, do pre 20 godina, bogami, išla je i lju-ta rakijica. Onda šetnja, i mladi bi rekli - kuliranje. Klancaš, kako kažu mo-ji u Mrčajevcima, uzduž i popreko, uživao. Vidiš sve što treba da se vidi, probaš sve što treba da se proba, pipneš sve što treba da se pipne... Svojevremeno sam voleo najviše da slušam Fejta Sejdića, i kada trubači zasviraju „Moj, Milane, jabuko sa grane“.

● **Kako će izgledati vaš nastup?**

Pevaću sa trubačima Dejana Petrovića u Guči četiri stvari koje mogu da

se prilagode trubi a da ne ispadnu smešne: „Nije život jedna žena“, „Polomiću čaše od kristala“, „Pozdravi je pozdravi“ i „Lažu da vreme leči sve“. Nikada nisam snimio nijednu pesmu sa trubačima. Nije se dalo. Meni se ne sviđa što je u poslednje vreme to postalo trend, pa se trubači siluju, i to se koristi ne zato što je lepo, nego - jer je moderno.

● **Je l' volite Bobana Markovića i Gorana Bregovića koji su već svetske zvezde?**

Boban je meni još pre 20 godina bio gost na koncertu, volim ga. A što se tiče Bregovića, on nije prvi put gore, u Guči. Da to što on svira izvodi, recimo, u Atini ili Lisabonu, pa u redu. Ali on je prošle godine, gledao sam ga, taj svoj repertoar prilagodio trubama. I to je meni jako zasmetalo. Po meni je to nedopustivo. Ne može on na taj način praviti kerefefe od truba.

● **Možemo li trubu odneti u svet i Evropu kada i oni imaju svoje veoma dobre trubače. Da li ste slušali strane trubače?**

Pa pobogu, sinko, kako da ne! Ja najmanje slušam narodnjake. U Čikagu sam molio prijatelje da me vode na autentična mesta gde je nastao čuve-ni čikaški bluz. U kolima imam CD Džona Koltrejna, on nije trubač, ali je duvač.

● **Kako vam se sviđa što srpski trubači u poslednje vreme obrađuju pesme klasika rokenrola?**

To je prvi počeo da radi Boban Marković, da koketira sa notama koje su izvan domaćeg folklornog miljea. On ih je sve i zarazio time, zagolicao im apetite. Međutim, ne treba u tome preterivati. Ja sam jedne godine bio u Americi kada je Boban gostovao u jednoj vrlo reprezentativnoj sali, gde su svirale neke svetske face. Bilo je u publici mnogo više Srba nego Amerikanaca. On počne da svira sve te obrade i posle nekog vremena Srbima dosadi, bili su spremni da ga malo „udare“ po ušima. I to bi i bilo, da mu ja nisam došapnuo: „Bobanče, daj malo čirilice“. Neki Amerikanci sa kojima sam bio na koncertu pitali su: „Pa šta je ovde vaše?“. Ne sme se bežati od suštine. Majstor si ako nešto svoje tako upakuješ da se sviđa i onom tamo.

● **Pristajete li na podelu da pola Srbije ide u Guču, a pola na Egzist?**

Ne, ne, ne... Ne znam ko to pokušava da nas posvada. To su dve sjajne priče za Srbiju, ali nemaju veze jedna sa drugom. Mislim da je vrlo zlonamerno stavljati ih u suprotnost. Pogotovo ako oni drugi misle da u Guču idu samo „seljaci“. To su gluposti. To mene lično vređa. Jednom se živi, i ne propustite da za taj jedan život odete u Guču. Omirite se, probajte, i pipnite sve!

Dragoljub Petrović

SATNICA DESET DANA - (13 - 22. avgust 2010. god.)

PETAK, 13. 08. 2010.

10:00 - Otvaranje kod Spomenika trubaču 11:00 - Svečano otvaranje zgrade Muzeja trube i spomenika Desimiru Perišiću, prvom pobedniku Dragačevskog sabora trubača 12:00 - Svečana akademija povodom obeležavanja 50. godina Sabora trubača 17:00 - Promocija monografije "Guča - pola veka Sabora trubača" 20:00 - Kulturno-umetnički program trubača i pevačkih grupa - pozornica ispred Doma kulture

SUBOTA, 14. 08. 2010.

10:00 - Tokom celog dana kulturno-umetnički program - pozornica ispred Doma kulture 16:00 - Otvaranje izložbe dragačevske privrede - sportski centar 20:00 - Koncert Dejana Lazarevića sa gostima - pozornica ispred Doma kulture

NEDELJA, 15. 08. 2010.

10:00 - Tokom celog dana kulturno-umetnički program - pozornica ispred Doma kulture 20:00 - Koncert Dejana Petrovića sa gostima - pozornica ispred Doma kulture

PONEDELJAK, 16. 08. 2010.

10:00 - Tokom celog dana kulturno-umetnički program - pozornica ispred Do-

ma kulture 11:00 - Otvaranje izložbe „Kuća je naša velika suština“ autora Božidara Petrovića - Dom kulture 20:00 - Koncert grupe Balkanika Sanje Ilića i koncert Dragana Kojića Kebe sa trubačima - pozornica na stadionu

UTORAK, 17. 08. 2010.

10:00 - Tokom celog dana kulturno-umetnički program - pozornica ispred Doma kulture 18:00 - Dokumentarni film o srpskoj trubi „Od Hana do Kana“ - premijera 20:00 - Koncert Bobana i Marka Markovića i sastava Shantel & Bucovina Club Orkestar - pozornica na stadionu

SREDA, 18. 08. 2010.

10:00 - Tokom celog dana kulturno-umetnički program - pozornica ispred Doma kulture 18:00 - Takmičenje mladih trubačkih orkestara - pionirskih i omladinskih - pozornica ispred Doma kulture 21:00 - Koncert Gorana Bregovića - pozornica na stadionu

ČETVRTAK, 19. 08. 2010

10:00 - Tokom celog dana kulturno-umetnički program - pozornica ispred Doma kulture 13:00 - Promocija turističke ponude Moravičkog okruga (Čačak, Lučani)

16:00 - Polufinalno takmičenje trubačkih orkestara (seniori) - Dom kulture 19:00 - Priredba „Pobedili su - zaslužili su“ - pozornica ispred Doma kulture 20:00 - Koncert trubačkog orkestra Golec Orkiestra - Poljska - pozornica na stadionu 21:00 - Međunarodno takmičenje trubačkih orkestara i koncert slovenačke grupe Magnifico - pozornica na stadionu

PETAK, 20. 08. 2010

07:00 - Trubačka budilica - ulice Guče 10:00 Tokom celog dana kulturno-umetnički program - pozornica ispred Doma kulture 13:00 - Takmičenje zdravčara, izbor najlepše narodne nošnje - pozornica ispred Doma kulture 14:00 - Narodni (sportski) višebor - na stadionu 17:00 - Defile učesnika programa - ulice Guče 18:00 - Veliko saborsko kolo - nominacija za Ginisovu knjigu rekorda 23:00 - Ponoćni trubački koncert - pozornica na stadionu (orkestar Dejana Petrovića protiv orkestra Elvisa Ajdinovića - orkestar Dejana Lazarevića / orkestar Ekrema Mamutovića - orkestar Dejana Jevđića i Dragana Lazovića / orkestar Božidara Nikolića - orkestar Gvozdena Rosića / orkestar Siniše Stankovića - orkestar Bojana Krstića / orkestar „Barka“)

SUBOTA, 21. 08. 2010.

07:00 - Trubačka budilica - ulice Guče 10:00 - Tokom celog dana kulturno-umetnički program - pozornica ispred Doma kulture 13:00 - Takmičenje zdravčara, izbor najlepše narodne nošnje - pozornica ispred Doma kulture 14:00 - Narodni (sportski) višebor - na stadionu 17:00 - Defile učesnika programa - ulice Guče 18:00 - Veliko saborsko kolo - nominacija za Ginisovu knjigu rekorda 23:00 - Ponoćni trubački koncert - pozornica na stadionu (orkestar Dejana Petrovića protiv orkestra Elvisa Ajdinovića - orkestar Dejana Lazarevića / orkestar Ekrema Mamutovića - orkestar Dejana Jevđića i Dragana Lazovića / orkestar Božidara Nikolića - orkestar Gvozdena Rosića / orkestar Siniše Stankovića - orkestar Bojana Krstića / orkestar „Barka“)

NEDELJA, 22. 08. 2010.

10:00 - Kulturno-umetnički program - pozornica ispred Doma kulture - trubački orkestri iz zemlje i inostranstva 15:00 - Koncert pobednika 50. Sabora trubača u Guči - Dom kulture 20:00 - Veliko saborsko kolo „Doviđenja do idućeg Sabora“

PRENOSI NA TV PINKU

Televizija Pink će od 16. do 21. avgusta imati direktna uključivanja sa Sabora. Svakog dana od 10 sati, Pink će prenositi preprodnevni program ispred Doma kulture u Guči, i svih šest koncerata koji se održavaju uveče na stadionu FK Dragačevo.

Manjifiko, jedan od najpopularnijih slovenačkih muzičara, prvi put u Guči

Slovinci vole „razvaljivanje“

Velika je čast za mene da mogu svirati na Guči, ali pošto ne volim obećavanja i očekivanja, jer je to kolevka razočarenja, mogu samo reći da ću sa momcima dati sve od sebe na bini - kaže za Danas Robert Pešut, poznatiji pod pseudonimom Manjifiko, jedan od najpopularnijih slovenačkih muzičara, koji na glavnoj pozornici nastupa 19. avgusta. Manjifiko je, inače, kum Ramba Amadeusa, veliki prijatelj glumca Dragana Bjelogrića, igra u srpskoj seriji „Montevideo, Bog te video“, a njegovi nastupi karakteristični su i po tome što publici tera da mu viče: „Manjifiko je peder“.

● **Da li ste ranije bili u Guči?**

Nikada ranije, mada znam za nju otkad sam bio klinac, tako da ova muzika za mene nije nikakvo otkriće već nešto što je deo mene i što nosim u sebi.

● **Zašto su Slovenci, pored Srba, najbrojniji posetioci Guče?**

Pa Slovenci baš ne mogu da se pohvale da ih neko jako voli a čudnom igrom sudbine ispada da ih jedino Srbi obožavaju. Zato Slovenci vole masovno da odlaze u Srbiju jer se tamo opuste i svi ih gotive. Pošto su hrana i piće kvalitetni i relativno jeftini za slovenački džep, tu dolazi do „razvaljivanja“. Srbima je to smešno i još ih bodre u tome.

● **Kako se može nazvati muzika koju vi i vaš bend svirate. To je neka mešavina disko-etno-rok-džeza. Šta vas inspiriše da takvu muziku pravite?**

Sebe bih mogao nazvati kantautorom ali ne onim usamljenim, anglosaksonskim, sa gitarom. Ja sam neko ko voli da se druži i uživa sa muzičarima na bini. Za mene je važno da se osećam prirodno dok komponujem i dok izvodim to što radim. Kada bih bio crnac i živeo u Americi najverovatnije bih svirao bluz ili repovao, jer bi to nekako bilo prirodno.

D. P.

Sanja Ilić o drugom koncertu Balkanike na Saboru

Cepamo sa trubačima

U Guči je vrlo dobra energija i mislim da ćemo i ove godine napraviti haos. Nastupamo u punom rokenrol sastavu. Imamo bubnjara, bas gitaru, električnu gitaru, plus elektroniku, kao i najbolji bras orkestar u Srbiji, dakle, kompletan zvuk odiše nabojem, ima tu i izvornog i modernog koje u svojim aranžmanima pokušavam da dobacim do publike - kaže za Danas Sanja Ilić, koji će sa svojom grupom Balkanika nastupiti na glavnoj bini 16. avgusta. Balkanika je i prošle godine nastupila na Saboru trubača i postigla veliki uspeh.

● **Po čemu će se ovaj koncert razlikovati od prošlogodišnjeg?**

Izašao je u međuvremenu naš novi album "Ceepaj!". Svirali smo lane samo tu naslovnu numeru i uspeh te kompozicije u Guči je uticao da napravimo ceo album sa duvačkim pesmama. To se pokazalo kao fenomenalan potez jer, zaista, publika i u Kini, i u Turskoj, i u Sloveniji, na bilo kom meridijanu, prihvata takvu varijantu. I sam sam iznenađen koliko ta muzika sa duvačima i m a energije.

Album se zove "Cepaaa" jer kada muzikanti nešto do daske žele da odrade na bini, kažu: "E, sada idemo da cepamo".

● **Kao čovek iz rokenrol sveta, da li lumpujete uz trubače?**

Ja sam se susreo sa trubačima kao klinac, kad sam odlazio u beogradski kafanu "Madera". Tu je postojalo jedno društvo starijih "maderaša" koji su obavezno za prvi januar u 12 sati lumpovali uz trubače, i tada sam, pomalo sa strane, slavio sa njima. Kasnije nisam praktikovao da se družim sa trubačima i da lumpujem, jer mi se činilo da trubače mogu slušati u vrh glave 15 minuta. Međutim, kada sam upleo trubače u Balkaniku, i sa svojim aranžmanima, elektronikom, napravio savršen spoj, to mi se svidelo, iako me ni danas sami trubači mnogo ne interesuju.

● **Da li vam smeta kad vas pored sa Bregovićem?**

Uopšte me to ne dotiče. U kontakt sa trubačima sam došao mnogo pre njega, ali sam uradio čitavu priču kada sam osetio da to treba. Naše grupe i naši koncerti uopšte nisu za upoređivanje, jer je naš koncert pun energije, toliko ljudi skače i uživa, a i koncepti su potpuno različiti. Evo da ja vas pitam - zašto mene pored sa Bregovićem? Zato što i ja nosim belo odelo? Pa i Tito je nosio belo

odelo. Morate da znate da belo odelo najbolje stoji. Kad god se neko pojavi u njemu, to je spektakularno. Crno je malo diskretno.

D. Petrović

СРПСКА
БАНКА а.д.
у традицији државе

нека Вам све
цвоцвeта...

Централа: Београд, Савска 25
Нови Београд ❖ Земун ❖ Лазаревац ❖ Кралево ❖ Валево ❖ Чачак ❖ Крагујевац ❖ Крушевац ❖ Шабац ❖ Трстеник ❖ Свилајнац

www.srpskabanika.rs

Danas **Kuvar** mali Dragačevski specijal

Piše: Mlika Dajmak

Foto: Miroslav Dragojević

Svet u Guči, Guča u Beogradu

Kako se od Čačka, preko planine Jelice, krene ka Guči, više nikakvi putokazi nisu potrebni. Na samom ulasku u atar Guče, »na vr' čuke«, kako se kaže, nikla je kafana. Verovatno u porodičnoj kući, kako bi drugačije moglo da bude. Ono, međutim, što zamenjuje sve putokaze, sve kalendare, jeste ogroman zemljani lonac, zapremine bar stotinak litara, ispod oblika koje gore i finiširaju završetak svadbarskog kupusa.

Dakle, to je taj znak da smo u Guči. Isto tako, znak da je avgust, da počinje Dragačevski sabor trubača. I dalje, ništa se ne menja: u svakoj kafani, ispod svake šatre, gori vatra ispod zemljanih sudova, napravljenih nedaleko odavde. U čuvenoj Zlakusi, odakle je grnčarsko posuđe krenulo širom Srbije. Mnogo godina kasnije, tehnologija će sve ovo primeniti i osavremeniti, naravno i skupo, ama preskupo naplatiti. Tako smo dobili hromirano posuđe s debelim dnom u kojima se svadbarski kupus, na električnoj ringli uključenoj na jedinicu, može krčkati celu noć. Ipak, to nije to: nema tu onog mirisa dima, nema trubača, nema ničega što je slika i prilika Guče.

A ona je, bar što se trpeze tiče, iskreno rečeno vrlo skromna: pomenuti kupus, onda pečenje. Praseće kao glavno jelo, jagnjijeće kao salata. I to bi bilo sve da nema jednog iznenađenja. Zove se hajdučki ćevap, liči na horizontalni giros, ali to nije to. Ovaj »giros« ima i miris i ukus Srbije, sa nekim inovacijama dođuše. Uostalom, detaljnije u receptu što sledi.

Elem, to bi bilo sve, da savremena tehnologija i ovde nije umešala svoje prste: sve je više kioska s hamburgerima, kobasicama, picama... svim onim što se zove brza hrana. Ali, to nije tema.

Tema jesu oni što čuvaju nasleđe predaka: Guča i okolina poznati su po mleku, dalje kajmaku i siru, krompiru, poslednjih vekova i kukuruz ovde lepo uspeva, pa je ne tako davno, dok se hleb mesio a ne kupovao, postojao običaj da se prave dve vrste hleba: pšenični i muruzni.

Davne 1840. godine, najstariji Bročić otvorio je u Guči konak i kafanu. Ona se sve to prenosilo s kolena na koleno, tako da je sadašnji vlasnik Predrag (poznatiji kao Dragan) Bročić (poznatiji kao Dačo), krenuo da slavu ovađšnje kuhinje prenosi dalje.

Elem »Dačo« prema sve ono što se u ovom kraju odvajkada spremalo: pravi paštetu od čvaraka, mesi proju, kuva naravno kupus, sprema (po uputstvima Vuka Karadžića) manastirske šnicle, juneći ribić kupu u kajmaku, slaže krompirušu, sladi se tikvenikom.

Sve to u Guči, ali i u Beogradu.

Godine 1997. »Dačo« je stigao i na Karaburmu. Miris Guče zadahnio je prestonicu i tako je nastao jedan od prvih autentičnih nacionalnih restorana. Da bde bude onako kao što treba, brine se Draganova kći Danika. Direktor, menadžer, vlasnik, upravnik... zovite je kako god hoćete, ona sve to jeste.

A veza sa Gučom? Naravno, svaki krompir strigao je odatle, svaka kriška sira ili kajmaka takođe, projino brašno mleveno je na potočari, a kukuruz rastao na obroncima brda zapadne Srbije. Odatle su stigli i recepti koje objavljujemo.

Ko god da je pročitao mere za ovu dakoniju, shvatiće odmah zašto se zove »svadbarski kupus«. Mera je, naime, za jednu skromnu svadbu od dvestotinak duša, a najukusnije biva ako se sprema na saboru za nekoliko desetina hiljada duša. Zato je, kako mi je svojevremeno pričao jedan kafedžija, svadbarski kupus najbolji prvih dana Sabora. Posle sve to krene da se radi onako »instant«.

Ono što nikako nije »na brzaka« jeste meso. Mora da ga bude pet vrsta: sveža junetina, svinjetina i jagnjatina, dimljena svinjetina i ovčeti-na. Odnos svežeg i dimljenog treba da je dva prema jedan. Dakle, deset kilograma svežeg, na pet kila sušenog. E sad, kako u kući ovo primeniti: nikako. Valja se samo podsetiti operacije deljenja, a i od mesa ne mora da bude baš svega. »Može i bez kavijara«.

Elem, zemljani sud od sto litara se dobro podmaže svinjskom mašću, pa pristupi slaganju: red kupusa, red mesa, a između lovorov list i biber u zrn u što se nežno zapraši slatkom i ljutom alevom paprikom.

Sve se nalije vodom da ogradne to tri četvrtine, pa kuva na tihoj vatri šest sati. Taman dok se trubači spremaju, a saborci imaju vremena da uživaju i pre svirke.

Hajdučki ćevap

Svinjski vrat – 10 kg; projino brašno; aleva paprika; vegeta

Ponovo mera za šatru. Ali, sve to može i skromnije. Kao što to rade kod »Dača« u Beogradu.

Svinjski vrat se otkosti, napraši vegetom i alevom paprikom, pa uvalja u kukuruzno brašno. Onda se na ražanj reda jedan po jedan komad, da im bude tesno, pa peče kao i svako pečenje. U skromnijoj varijanti, meso se iseče na kockice kao za ražnjice, pa isto kao i ražnjići ispeče na žaru, ili isprži na teflonskom tiganju.

Bungur čorba

Pšenica – 250 g; slanina – 100 g; mast; so; mleko; aleva paprika

Bungur znbači izlomljena pšenica: i reč i recept stigli s Turcima. Ali, mi smo to posrbili, kako već dolikuje. Slanimom, jelte.

Dakle, četvrt kila pšenice se izlomi u avanu, pa u vodi skuva dok provri, a voda onda baci. Kao kad se sprema pasulj.

Dalje je sve prosto: pšenica se kuva u mešavini vode i mleka (1:1), začini, a na kraju zaprži seckanom slaninicom, isprženom na masti i posutom ljutom tucanom paprikom.

Pašteta od čvaraka

Čvarci – 1 kg; jaja – 3 kom; beli luk – 3 čena; senf – 1 kašika; paradajz pire – 1 kašika

Početak je najteži: kilogram čvaraka valja samleti na mašini za mlevenje mesa, na najsitnijoj šajbni. Dalje je sve jednostavno. Masa se promeša s tri tvrdo kuvana žumanca, tri sitno, najsitnije iseckana čena belog luka, kašikom senfa i kašikom paradajz pirea.

Kad nema kajmaka (ili pored kajmaka), uz proju i ova pašteta postaje nešto izuzetno.

Tradicionalna proja

Kukuruzno brašno – 1 kg; mast – 1 kašika; kajmak kao prilog

Kilogram kukuruznog brašna se umuti s vodom dok ne postane gusto da može da se mesi. Ne soli se, jer od soli, ko zna

zašto, proja neće da raste. Tepsija se namaže mašću, testo ulije, pa standardno isprži.

Ko nije zakleti mesožder (koji ne može bez čvaraka), uživaće uz ovakvu proju namazanu samo kajmakom.

Manastirska šnicla

Svinjski but – 1 kg; orasi – 100 g; jaja – 1 kom; so; ulje; brašno

Svedočanstvo o ovom specijalitetu ostavio je Vuk Karadžić, koji se nije libio da zapisuje i recepte. A to što smo mi od čitave njegove ostavštine zapamtili samo junačke pesme... sasvim je druga priča. Da parafraziram onoga »Ako ne umemo da jedemo, umeo da se bijemo«.

Eto.

Šnicle od buta se standardno izlupaju, pa uvaljaju u orahe, on da jaja, na kraju u brašno, pa isprže na puno vrelog ulja.

Pekarski krompir s kajmakom

Krompir – 1 kg; mast; kajmak

Roze ivanjički krompir se očisti, iseče na ploške, pa u zemljanom duveću, na masti s malo vode, ispeče dok ne porumeni.

Kad se izvadi iz rerne, onako tolo, prelije se s dve kašike kajmaka. Može da bude prilog uz meso, ali nisu retki oni što pekarski krompir vole kao samostalno jelo. Meze uz rakiju.

Seoski ćevap

Svinjski vrat – 1 kg; crni luk – 500 g; biber; so; ulje

Ko nema roštilj, neka se ne upušta u obu zabavu. Jedino na roštilju, naime, svinjski vrtat dobije onaj zanosan ukus i miris. Dakle, šnicle se standardno is-

peku, a onamo na malo ulja prodinsta pola kila crnog luka iseckanog na rebarca, posoli i pobiberi kako treba, pa dinstanim lukom u tanjiru zaliju šnicle.

Šnicla u sosu od suvih šljivja

Svinjski but – 1 kg; suve šljive – 500 g; crni luk – 150 g; bundeva – 150 g; šargarepa – 150 g; ulje, so

Šnicla ko šnicla: sprema se na natur način, ili na roštilju. Bitan je sos. Suve šljive, crni luk, bundeva i šargarepa se iseckaju, ili narendaju sitno, najsitnije. Na malo ulja sve se dinsta na laganoj vatri dok se ne zgusne kako treba, posoli, pa ovim sosom preliju šnicle.

Sva jela dela su kuvara restorana »Dačo« Beograd, Patrisa Lumumbe 49; tel 011/2781 009 Guča, Republička 84; tel. 032/ 854 268

Tikvanik

Kore za pitu – 500 g; tikva – 500 g; šećer – 250 g; cimet; ulje; šećer u prahu

Tikvu je teško pronaći na pijacama. Dobri domaćini je gaje, između stabljika kukuruza, zarad ishrane svinja.

Ali, to ne znači da bela tkva nema specifičan ukus kakav nema nijedna druga bundeva. Ali, za nuždu, tikvanik se pravi i od crvene bundeve.

Pre svega, na malo ulja, valja propržiti pola kila rendane tikve, što se zasladi i začini mlevenim cimetom.

Nekada su se kore mesile, ali i u selima oko Guče taj običaj se gubi. Radnje što prodaju kore za pite i gibanice počele su da stižu još od vremena elektrifikacije.

Kore za pitu se blago nakapaju zajtinom, slože tri komada jedan preko drugog, u sredinu stavi fil, sve uvije, pa složi u pleh. Tako dok ima materijala i mesta u plehu.

Peče se standardno, ohladi, pa zaspe šećerom u prahu.

Predsednik opštine Lučani Slobodan Jolović, domaćin 50. sabora trubača

Jači smo od terorista i virusa

Ovaj sabor će biti najraznolikije nadmetanje rukotvorina srpskog naroda i zvukova trube iz svih delova Srbije, kao i sa mnogih kontinenata. Prošli, 49. sabor, posetilo je oko 650 hiljada domaćih i stranih gostiju, a na ovogodišnjem spremni smo da ugostim do milion gostiju i oko 2.000 učesnika u programu. Guča je najveći festival trube na svetu i treći najveći etno festival posle karnevala u Riju i Oktobarfesta - kaže za Danas Slobodan Jolović, predsednik SO Lučani i domaćin 50. sabora trubača.

● **Prošle godine ste rekli da su pozivi za 50. Sabor poslati i Vladimiru Putinu i Baraku Obami? Da su vam odgovorili?**

Još ne, no imajući u vidu katastrofalne požare u Rusiji, ne očekujem lično Putina. Poslednjih nekoliko godina, njihove ambasade su redovni gosti Sabora, i ove godine očekujemo dolazak zvaničnih predstavnika Rusije i Amerike.

● **Zašto RTS ove godine ne prenosi Sabor, već TV Pink?**

Lično sam mišljenja da obraz ne treba prodavati za novac i da je trebalo naći mogućnosti da javni servis ostane verni medijski pratilac sorskih događanja kako je to radio sve ove godine, što ne znači da medijski pokrovitelji ne mogu biti druge televizije, posebno one sa nacionalnom frekvencijom.

● **U nekim medijima poslednjih dana pojavili su se izveštaji Ministarstva finansija o nekim navodnim malverzacijama sa novcem od strane organizatora. Navodi se čak da postoji neki čovek koji tvrdi da ima pravo da organizuje Sabor. Kako to komentarišete?**

Svake godine kad se Sabor u Guči primakne, probude se zli duhovi „objektivnog sagledavanja“. Najavi se „smaknuće“ i Sabora i pojedinaca, pa se „zamisle“ kojekakve manipulacije, razrade se razni scenariji, naravno prema ambicijama „dobronamernih“ scenarista i dramski program počne da se odigrava na takvoj virtuelnoj pozornici. I kad se skoro učini da je „linč“ Sabora trubača otpočeo, započne ona moćna srpska himna sa stotinu trubača „Sa Ovčara i Kablara“ i zavijori se trubačka zastava visoko iznad svih nas, koji sa poštovanjem pozdravimo zastavu Trubi. Sabor u Guči, hteli mi to da priznamo ili ne, traje „samo“ pola jednog veka. I ovaj pedeseti, jubilarni, održaće se snagom svog postojanja. Njegovo održavanje nije sprečio ni „teroristički napad“ ni „pandemija gripa“ koji su prethodnih godina najavljivani.

● **Zašto je Sabor prerastao u tako značajnu manifestaciju za koju se zna širom sveta i po čemu se Guča razlikuje od Egzita?**

Sabor trubača je manifestacija narodnog stvaralaštva srpskog naroda, poznata u svetu kao „biser srpske narodne duhovnosti“. To, po čemu se razlikuje od drugih manifestacija, izlišno je govoriti. Exit je proizvod koji uvozimo, Guča je proizvod koji izvozimo. Stranci dolaze da vide šajkaču i opanak, farmerke i koka kolu imaju kod njih, i da se opuste i vide Srbiju u malom. I jednu i drugu manifestaciju posećuju njihovi verni zaljubljenici...

● **Možete li nam ispričati neku anegdotu koja vam se desila na prethodnim Saborima?**

Otpравниk poslova američke ambasade, gospoda Dženifer Braš bila je moj gost na 48. i 49. Saboru. Prošle godine, tokom ručka u prisustvu nekoliko uglednih novinara, obratila mi se na dosta dobrom srpskom, rečima: „Gospodine predsedniče, da li je tačno da ste vi komunisti?“ Odgovorio sam: „Da, Fidel Kastro na Kubi i ja u Evropi“. Ona me dočeka sa pitanjem: „Kako je moguće da ovde u

Imajući u vidu katastrofalne požare u Rusiji, ne očekujem lično Putina, iako je dobio poziv

Dragačevu, za koje kažu da je četnički kraj, za predsednika izaberu komunistu. Okrenuh se prema njoj i sa izrazom zahvalnosti rekoh: „Za to ste zaslužni najviše vi, Amerikanci, jer ste još 45. godine izmislili partizane i četnike“.

● **Da li Vlada Srbije pomaže Sabor trubača u Guči?**

Vlada Republike Srbije je pokrovitelj i 50. Jubilarnog Sabora. Naravno da pomaže ovu manifestaciju, posebno poslednjih 5-6 godina, prvenstveno kroz ulaganja u infrastrukturu koja je neophona za realizaciju ovakve manifestacije, dolazak i boravak ovalikog broja gostiju iz zemlje i sveta.

● **Kakvi su vam planovi za buduće Sabore i u kom pravcu će fešta u Guči ići u budućnosti? Hoće li biti nekih noviteta, u smislu koncepcije, trajanja, inovacija...?**

Sabor je duboko tradicionalna manifestacija koja prati moderne tokove, takva će i ostati. Nove generacije koje jako drže do kvaliteta ove svetkovine, sa sobom će donositi i moderne niti kojima je „opleteno“ njihovo vreme i to će Sabor satkati u svoje sadržaje.

D. P.

Gotovo da nema političara iz Srbije koji bar jednom nije bio u „prestonici trube“

Stranačka Guča

Kako su se sve Veljine sestre od ujaka udale u vreme Sabora, zašto je Palma bio 20 puta, ko tamo ide radi promocije, a ko zbog uživanja

Velimir Ilić: Postim, ješču hleb i salatu

Lider Nove Srbije Velimir Ilić sa ponosom ističe da je dugi niz godina učestvovao u organizaciji Sabora trubača, koji je, prema njegovim rečima, postao srpski brend, uvršten među 16 najvećih manifestacija u svetu. Ipak, kako kaže, stvari su se poslednjih godine promenile i truba je danas u drugom planu.

- Žao mi je što se sve više ide u komercijalizaciju Guče. Šta će tamo jedan Keba? Svaka cast Goranu Bregoviću, ali on može da organizuje koncerte kad i gde hoće. Šta će on u Guči? Nije ni čudo što je Bora Dugić insistirao da na Saboru frulaša svira samo frula i ni jedan drugi instrument. Drugi problem je taj što se Sabor organizuje u vreme posta. Kako to može da bude narodna manifestacija, kada većina ljudi posti? - kaže Ilić, pitajući se šta će tamo da jede.

- Boravak u Guči bez pečenih jagnjića i prasića je nezamisliv. A ja, pošto postim, ješču hleb i salatu, dok se oko mene bude širio miris roštilja. Ipak, to me neće omesti u nameri da posetim Sabor, jer volim trubu, a i posebno sam vezan za ovaj kraj pošto je moja majka poreklom iz Dragačeva - napominje Ilić. Kaže da se vreme u Dragačevu nekada merilo od sabora do sabora. Dodaje da mu je zet dobitnik zlatne trube, a njegov otac čak prve zlatne trube. Stotine devojaka se, prema njegovim rečima, udaju nakon Sabora.

- Sve moje sestre od ujaka su se udale za vreme Sabora. Često sam bio svedok da poslednjeg dana manifestacije majke dodu u šest ujutru da traže svoje ćerke, a one se - udale - naglašava Ilić.

Zoran Živković: Alkoholičari i mangupi godinama

Bivši premijer Zoran Živković kaže da ne namerava da ide u Guču, jer je u to vreme na odmoru, mada, priznaje, ne bi otišao ni da nema druge planove.

- Volim tu muziku, ali ne nešto preterano. Bio sam dva puta na Saboru trubača, jednom kao opozicioni lider, 1998. a drugi put kao ministar 2001 godine. Nemam ništa protiv toga da političari posećuju takve manifestacije. Sve one, bilo kulturne, sportske, estradne... u Srbiji su ispolitizovane. Problem je u tome što se većina političara koja odlazi u Guču ponaša poput neizlečenih alkoholičara i mangupa u godinama. Neprimereno i omladini a kamoli iskusnim političarima - naglašava Živković.

Dragan Todorović: Nije to „prizemna zabava“

- Sa zadovoljstvom bih otišao na Sabor, ali imam već isplanira-

Milutin Mrkonjić: Vraća me u ravnotežu

Truba je moj omiljeni instrument i to je već šire poznato, pa se, zašto da krijem, osećam lepo i danas pred jubilarni pedeseti festival u Guči, sa istim, snažnim emocijama kao u sličnim prilikama prošle godine i mnogih godina ranije. Počastvovan sam što je eto, nekome opet palo na pamet, da baš ja otvorim i ovaj pedeseti festival trubača u Guči. Uz zvuke trube, velikih majstora ovog instrumenta među kojima imam i mnogo prijatelja, vraćao sam se najbrže u ravnotežu, fizičku i psihičku, i posle najvećih napora i naježih poslova, po povratku sa koridora, sa višednevnih putovanja od gradilišta do gradilišta, baš kao i nekada kada sam kao mlad inženjer gradio barsku prugu ili obnavljao bombardovanjem porušenu zemlju - kaže Milutin Mrkonjić.

ne neke obaveze u to vreme. Volim trubu, ali i narodnu muziku uopšte - naglašava zamjenik predsednika SRS Dragan Todorović.

- On smatra da mediji nepravedno marginalizuju sabor, stvarajući o njemu sliku kao o „prizemnoj zabavi“.

Žarko Korać: Bio sam pre 20 godina

- Neći ići u Guču jer ne slušam tu muziku, niti nameravam da se politički promovišem na takav način. Bio sam jednom na Saboru, pre 20 godina, ali je tada truba bila u prvom planu. Danas je to više društveno-politička manifestacija, a manje muzička. Političari je koriste za sopstvenu promociju - ističe Žarko Korać predsednik SDU.

Dragan Marković Palma: Trudnice umesto truba

Lider Jedinstvene Srbije i gradonačelnik Jagodine Dragan Marković Palma bio je više od 20 puta na Saboru trubača. Čak 11 godina je u sopstvenoj režiji vodio sugradane u Guču. Kada je postao gradonačelnik, išli su u organizaciji Skupštine grada.

- Bilo nas je i više od 4.000. Išli smo sa 80 autobusa. Kada bismo stigli tamo, organizatori su u šali znali da kažu da im treba čitav fudbalski stadion kako bi uparkirali naše autobuse. Ipak, u poslednje dve godine ne idemo organizovano, jer smo odlučili da porodiljama i trudnicama sa teritorije opštine Jagodina mesečno isplaćujemo po 10.000 dinara - kaže Marković.

Aleksandar Vučić: I Guča i Egzit

Zamenik predsednika SNS Aleksandar Vučić bio je dva puta u Guči. Jednom se, kaže, lepo proveo, drugi put, nije.

- Prvi put, kada sam otišao sa sinom, bilo je lepo. Drugi put je bila velika gužva i nije mi prijalo. Ni jednom nisam otišao kao politički funkcioner, već kao običan čovek. Isto tako sam bio i na Egzitu dva puta - naglašava Vučić.

Vladan Batić: Sa zanosnom plavušom

- Ove godine neću biti u prilici da posetim Guču, ali sam bio nekoliko puta do sada. Jedne godine sam vodio kolegu advokata iz Limasola na Kipru i njegovu kćerku, koji su bi-

li oduševljeni - priča Batić. On smatra da je dragačevska manifestacija impresivna, ali da se često preteruje sa primesama vašaškog.

- Imma previše kića i to treba sprečiti - kaže Vladana Batić, lider DHSS dodajući da je njegovo prisustvo na saboru često bilo zabeleženo snimcima i propratnim tekstovima, koji nisu uvek odgovarali realnosti.

- Jednom prilikom sam sedeo u velikom društvu. Bio je tu i jedan moj prijatelj sa suprugom. Neko je napravio snimak ispod koga je u jednom novinama osvanuo tekst: Batić u Guči sa zanosnom plavušom, iako se tu vide sedam, osam ljudi - priča Batić svoje iskustvo.

Dragan Šutanovac: Tast na bini, ja u Kini

Iako će Miroslav Ilić, tast ministra odbrane, nastupiti na ovogodišnjem Saboru, njegov zet Dragan Šutanovac neće biti u prilici da ga sluša, jer će biti na službenom putu.

- U vreme održavanja Sabora u Guči biću u službenoj poseti Kini, tako da ne mogu da prisustvujem. U prošlosti sam bio jednom, a u poslednje vreme nisam stizao. Navijam za Dejana Petrovića i želim mu da osvoji i otvoreno takmičenje - kaže Šutanovac i dodaje da Guču smatra srpskim brendom, „koji tek treba da privuče goste iz inostranstva kao što to radi Egzit“.

Ivica Dačić: Bolje je kad nisi ministar

Ministar unutrašnjih poslova i lider SPS Ivica Dačić kaže da će najverovatnije ići u Guču i dodaje da je na Saboru trubača bio i ranijih godina.

- Ipak, nije isto ići kao ministar i kao običan građanin. Sigurno bih se mnogo bolje proveo kada bih išao samo kao građanin - naglašava Dačić.

Vesna Pešić: Pekla sam ovna na ražnju

Predsednica Političkog saveza LDP-a Vesna Pešić neće ove godine ići u Guču, ali napominje da je bila pre 25 godina i da se lepo provela.

- Išla sam sa društvom koje je bilo prilično „mobilno“. Skupimo se i rešimo gde ćemo ići. Tako smo jedne godine otišli na Sabor i bilo nam je jako lepo. Spavali smo u selu nadomak Guče, u nekoj nedovršenoj kući, jer je sav smeštaj bio zauzet. Imali smo krov nad glavom i to nam je bilo dovoljno. Kupili smo i ovcu, koju smo ispekli na ražnju. Sećam se da je u to vreme gostovala i Svetlana Bojković sa nekom socijalističkom priredbom, ali ono što najviše pamtim je druženje - ističe Pešićeva. Ona dodaje da najviše sluša klasičnu muziku, ali da joj nisu strane ni žuve vrste, pa ni truba.

Katarina Živanović

Finalisti 50. sabora

U finalu ovogodišnjeg Sabora trubača za najbolji orkestar, najboljeg trubača i mnoge druge nagrade takmičiće se:

1. orkestar Dejana Petrovića iz Užica
2. orkestar Elvisa Ajdinovića iz Surdulice
3. orkestar Dejana Lazarevića iz Požege
4. orkestar Ekrema Mamutovića iz Vranja
5. orkestar Dejana Jevđića i Dragana Lazovića iz Požege
6. orkestar Siniše Stankovića iz Zagužanja
7. orkestar Božidara Nikolića iz Grdelice
8. orkestar Bojana Krstića iz Vladičinog Hana
9. orkestar „Barka“ iz Knjaževca
10. orkestar Gvozdena Rosića iz Ritiu

**njima će se pridružiti
šest pobjednika polufinala:**

1. orkestar Saše Trandafilovića „Timočani“ iz Knjaževca
2. orkestar Dragana Ignjića iz Užica
3. orkestar Bojana Ristića iz Vladičinog Hana
4. orkestar „Etno art“ Koštunići
5. orkestar Slavoljuba Bogojevića iz Paračina
6. orkestar Veljka Ostojića iz Zlakuse
7. orkestar Marijana Krstića iz Zagužanja
8. orkestar Ivana Jovanovića iz Užica
9. orkestar Demirana Čerimovića iz Vranja
10. orkestar Rada Petrovića iz Karana
11. orkestar Feata i Nebojše Sejdića iz Bojnika
12. orkestar Miloša Perišića iz Goračića
13. orkestar „Šidski trubači“ iz Šida
14. orkestar „ZAO TARO LAJT“ Mijočka Đurića-Beka i Ljubivoja Dikovića
15. orkestar Damira Ametovića iz Bojnika
16. orkestar Gorana Rankovića iz Guče
17. orkestar Nenada Mladenovića iz Vranja

Muzej trube

Snežana Šaponjić-Ašanin, etnolog Narodnog muzeja u Čačku, pripremala je prvi muzej trube i kaže za Danas da će se u postavi osim fotografija, 3D prikaza i narodnih nošnji naći i stare trube sa kojima su nastupali pobjednici Sabora.

- Skupili smo dvadesetak instrumenata. Tu je prva pobjednička truba Desimira Perišića, trube Fejta Sejdića, Bobana Markovića, Bakije Bakića. Većina nam je izašla u susret jer neki nisu mogli da se odreknu svojih truba - kaže ona.

ZA 50 GODINA, DRAGAČEVSKI SABOR TRUBAČA:

- posetilo je više od 15 miliona gostiju - saboraša iz čitavog sveta;
- na proteklm Saborima se takmičilo preko 1.000 trubačkih orkestara;
- u programima Sabora učestvovalo je preko 60.000 raznih izvođača;
- svoje duhovno stvaralaštvo prikazalo je preko 10.000 pesnika, slikara, vajara, kazivača narodnih zdravica i umotvorina, svatova stare dragačevske svadbe iz XIX veka, takmičara u saborskim momačkim nadmetanjima...
- svoje rukorade i proizvode na Saborima prikazivalo je preko 5.000 zanatlija starih zanata i zanimanja: tkalja, pletilja, vezilja, abadžija, opanačara, grmčara, drvodelja, kovača, kolara, pintora, licidera...
- o Saboru i Dragračevu, objavljeno je preko 150 knjiga i publikacija, snimljeno više igranih i dokumentarnih filmova i veliki broj nosača zvuka i slike.

Adam Tadić, direktor Centra za kulturu, sport i turizam „Guča“

Non-stop uživanje

Odavde ljudi obično izađu dobro raspoloženi, zbog zabave u Guči i dolaze. I našim i gostima iz celog sveta je stalo do nekog opuštanja, provoda i dobre muzike. Pravili smo anketu na velikom broju uzoraka i više od 75 posto ispitanih upravo to navodi kao čar Guče - kaže za Danas Adam Tadić, direktor Centra za kulturu, sport i turizam „Guča“.

● Šta je karakteristika pedesete Guče?

Pedeseti sabor će biti specifičan pre svega po svojim programskim sadržajima a i imaćemo prvo međunarodno takmičenje trubačkih orkestara. Finalno takmičenje domaćih trubača će prvi put biti uveče jer mislimo da će tada biti veća poseta. Od međunarodnih grupa dolaze nam i Aboridžini iz Australije, zatim grupa iz Togo, ono ne sviraju u trube već u svoje duvačke instrumente.

● Otkud odjedanput saradnja sa TV Pink?

- Saradnja sa Pinkom je čista ekonomija i računica. Nama je RTS dao da imamo jedan direktan TV prenos, a Pink šest. U direktnim prenosima mi imamo priliku da reklamiramo naše sponzore, u jednom je nemoguće pokriti

Od međunarodnih grupa dolaze nam i Aboridžini iz Australije

sve njih, a to će sve biti udarni termini. Pink neće biti ništa manje gledan ovde i u svetu nego RTS. Jedne godine, mislim 1997., čak je i Studio B vršio prenose iz Guče.

● Guča je na neki način postala „jugotrubica“?

- Najveći broj „stranaca“ stiže iz bivših jugoslovenskih republika. Imamo dobru saradnju sa svima, posebno sa Slovincima. Opštine Lučani i Dravograd bile su zbraćimljene pre rata, a mi smo tu saradnju obnovili 2004. godine i razmenjujemo posete. Mi idemo kod njih, oni dolaze kod nas. To je vrhunsko druženje. U Dravogradu na koncert dode više posetilaca nego što grad ima stanovnika.

„Trube su bile na konzervaciji, jer su stare, prljave, oštećene, dosta iskrivljene, neke su stare i više od 50 godina, jer su ti trubači dok nisu bili popularisani živeli siromašno, svirali su na starim polovnim instrumentima koje su dobijali na razne načine. Tako je recimo truba Bakije Bakića koju smo dobili prethodno bila truba Košaninog sina iz dela Bore Stankovića - kaže Snežana Šaponjić-Ašanin. Konzervatori iz Beograda Branišlav Ješić i Ivan Ivčić uradili su konzervaciju tih instrumenata.

Naš posao je bio da zaustavimo koroziju koja se javlja na mesingu, radi se o instrumentima koje smo dobili jako zapuštene, oštećene, nekompletne, skoro im je nemoguće vratiti funkciju, tako da smo mi išli na neku estetiku, ali ne preterano. Jer svaka truba ima svoju istoriju i svoju priču, i sva ta oštećenja im daju neku patinu - kažu Bane i Ivan: „Te trube nisu za sviranje, one su izbušene, pokidane, lemljene, krive, kalaisane besomučno... Na svakoj piše čija je, recimo 'prva truba 1961. godine' -“, pričaju konzervatori.

Sabor spremamo najmanje sedam meseci: Adam Tadić

● Koliko je teško organizovati jednu ovakvu manifestaciju?

- Pripreme za sabor traju bar sedam meseci pre početka. Velika je to organizacija. Program traje non-stop od ujutru do uveče. I dalje je najveći problem nedovoljan broj smeštajnih kapaciteta. Sem u Guči, posetioci spavaju u Čačku, Kraljevu, Užicu, svuda okolo. Ima ljudi koji čak, dok traje Guča, spavaju u Beogradu i svako veče dolaze ovamo. Na užem području mesne zajednice Guča ima oko 3.000 ležajeva, a u Dragračevu duplo. Sve veći broj gostiju insistira da budu smešteni u hotelima, i to nam je jedan od najvećih problema, mi nemamo dovoljno tih kapaciteta, imamo jedan hotel od 100 ležajeva i jedan od 15. Preko godine je to sasvim dovoljno, ali za Sabor da imamo 10 hotela ne bi bilo dovoljno.

● Prošle godine je Sabor bio u „znaku“ svinjskog gripa?

- Na našu sreću, a na žalost mnogih koji su nas plašili, nije bio registrovan nijedan slučaj svinjskog gripa. Ja tvrdim odgovorno da za vreme ovih 49. sabora, a pamtim bar 45., u Guči se nije desio nikakav incident. Narod koji dode je ovde došao zbog trube i zbog svojih ličnih zadovoljstava. Dok svira truba nikakvih ekcesa nema. U trenutku kad prestene, to je dva, tri sata posle ponoći, jer mi moramo da ograničimo vreme, pošto ne možemo da sklonimo tu količinu dubreta, bilo je malih ekcesa, ali to policija uspešno rešava.

● Truba je sve popularnija u Srbiji, ali i svetu?

Svake godine formiraju se mladi trubački orkestri. Imamo sada već i školovanih trubača koji završavaju muzičke škole. Pre deset godina to je bilo nezamislivo. Još uvek je aktuelna ideja i o osnivanju Trubačke akademije ovde u Guči, za sada otvramao Muzej trube. To će biti stalna postavka i posetoci će moći da je posete i u vreme kada ne traje Sabor. Dakle, daleko smo odmakli od onda kada je ovo bila lokalna smotra narodnog stvaralaštva, zamišljena kao pokušaj da se ne samo zaštiiti od zaborava već i neguje narodno trubaštvo kao oblik izvorne narodne umetnosti.

D. Petrović

Dušan Ivanović, predsednik IO Ekološkog društva Dragračevo

Ljudi dolaze po pozitivnu energiju

Poslednjih pet godina, Ekološko društvo Dragračevo iz Guče u saradnji sa Etnografskim institutom SANU, Turističkom organizacijom Srbije i Filozofskim fakultetom iz Novog Sada, vrši istraživanja o Dragračevskom saboru trubača. Upitnik sadrži 20 različitih pitanja o profilu Sabora, o programu, učesnicima, o motivima, utiscima, vrednostima i mišljenjima onih koji posećuju Sabor. Do sada smo uradili preko 1000 ovakvih upitnika sa domaćim i stranim gostima i oni kažu da dolaze da u neponovljivoj saborskoj atmosferi, uz trubače, zapevaju i zaigraju i iz sebe izbace sve nevolje i nedaće koje ih u životu pritiskaju - kaže Dušan Ivanović, predsednik IO Ekološkog društva Dragračevo i rukovodilac Tele-doma Guča. On dodaje da svi posetioce otvaraju

svoja srca i svoje duše da u njih prime iskonsku pozitivnu energiju kojom Sabor neštedimice daruje sve saboraše.

- Daruje ih svojom velikom, čistom, izvornom, tradicionalnom, pozitivnom energijom, koja će ih štiti do sledećeg dolaska u Guču. Sviraju se i igra od uranka do zaranka - ali i od zaranka do uranka. Gučom se, kao i uvek, vijaju i vrte šumadijska kola, crnogorska, makedonska i bugarska ora, čočice, sirtaki, razne polke, šote i lida. Kola kola nadigravaju - kola kola natpevavaju. Ko nikada nije zapevao - zapevaće. Ko nikada nije zaigrao - zaigraće. Ljudi se grle kao najrođeniji. Ako neko želi, može reći: ko je, šta je, iz koje države dolazi i kome narodu pripada. Ako ne želi - ne mora. O tome ga niko neće ni pitati... D. P.

Calypso Tours
Kralja Milana 4, Beograd
+381 11 361 02 89
+381 11 361 5352
+381 11 362 6132

Leto 2010
grčka ostrva
španija
italija
turska

prag
od 119 eur
svakog utorka
4 noći

prag
275 od eur
svake srede
4-5 noći

prag
avio

venecija
beč
budimpešta
istanbul
pariz

www.calypsotours.rs
info@calypsotours.info

Danas će dodeljivati nagradu
za najizvornije muziciranje

„Zlatna jabuka“ iz Livnice „Jeremić“

Nagradu za najizvornije muziciranje na saboru trubača u Guči pod nazivom „Od zлата jabuka“ dodeliće glavni i odgovorni urednik dnevnog lista Danas Zoran Panović. Jabuku izrađuje livnica „Jeremić“, prva umetnička livnica u Srbiji, a autor je naš čuveni vajar Milan Besarabić.

Livnica Jeremić je najstarija umetnička livnica u Srbiji koja je osnovana 1927. godine. Kada je još pre Drugog svetskog rata rešio da se bavi umetničkim livenjem i da taj zanat donese u Srbiju

i spomenik naučniku Nikoli Tesli koji je postavljen ispred Tehničkog fakulteta u Beogradu, a dela livnice „Jeremić“ nalaze se čak i u Vatikanu, Makedoniji, kao i u riznici cara Japana.

- Svi kada se okrenemo vidimo da ne nosimo lak teret, a taj teret je prezime u struci koje sadašnji naslednici moraju da unapreduju. Onog momenta kada bi se stalo, sve bi bilo džaba, priča Gordan Radenković sadašnji direktor livnice i dodaje da se i on polako povlači iz posla, zajed-

Porodična tradicija: Unuk Miodrag Jeremić kraj biste svoga dede Miodraga, osnivača livnice

Vlasta Đorđević je našao zaposlenje u Milerovoj livnici, jednoj od najpoznatijih livnica u Evropi. Svom zanatu po povratku u Srbiju naučio je i svog sestrice Miodraga Miću Jeremića, inače oca sadašnjih svulsnika. Prva livnica otvorena je u Sarajevskoj ulici u Beogradu. Od tada posao se prenosio sa kolena na koleno.

Livnica je svojevremeno postala stecište najznačajnijih vajara sa prostora Balkana, pa čak i iz Evrope, među kojima su Ivan Meštrović, Frano Kršinić, Toma Rosandić, Antun Augustinčić i mnogi drugi. U dva svoja obraćanja čak je i Henri Mur spomenuo livnicu Jeremić, jer je ona vezana za velika imena vajarstva.

Iz livnice „Jeremić“ izašla su mnoga dela koja su od velikog istorijskog značaja za Beograd i Srbiju, kao što je kompozicija „Igrali se konji vrani“ koja je postavljena ispred Narodne Skupštine, kao

no sa Slobodanom Jeremićem sinom Miodraga Jeremića.

- Posao prepuštamo naslednicima predsedniku Miodragu Jeremiću i njegovom bratu Predragu koji zajedno sa svojim najboljim prijateljem Slobodanom Andrićem čine sve kako bi unapređivali livnicu, ističe Radenković.

Nagrade i priznanja za sabor trubača u Guči rade poslednjih 18 godina, a nagrade će biti rade ne posebnom metodom livenja u vosku. Kako Radenković objašnjava, svaki predmet je unikat. - Kada se predmet odlje, onda se obradi ručno. Iako liče, svaki je unikat za sebe i to je smisao umetničkog livarstva. Na primer, kada majstor otiskuje u pesku, sve zavisi da li je raspoložen i kako udari, kao i kada se obradi, sve zavisi da li se manje ili više stisne, ističe Radenković.

Milena Milikić

Saborski jelovnik i karta pića

Restoran „Marinada“ - Beograd i „Stara kuća“ - Guča, pozivaju Vas na 50. Dragračevski sabor trubača u Guči od 13 - 22. avgusta 2010. godine. Nalazimo se u ulici Republike br. 98. na 100 metara od Spomenika trubaču u centru Guče. U prijatnom prostoru nudimo tradicionalna jela i pića uz vrhunsku trubačku muziku i nezaboravan provod.

Dragračevska zakuska (goveđa i svinjska pršuta, dragračevski sir i kajmak, duvan čvarci, proja)	500 dinara/porcija
Svadbarski kupus	300 dinara/porcija
Praseće pečenje	1.000 dinara/kg
Jagnjeće pečenje	1.400 din/kg
Hajdučki čevap	1.600 din/kg
Žestoka pića	od 150 dinara
Piva	180 dinara
Sokovi	180 dinara
Kafa espresso	120 dinara

DOBRO DOŠLI - DOBRIMA DOŠLI!

● SPECIJALNO IZDANJE
LISTA DANAS

Urednik: Dragoljub Petrović
Predom: Branišlav Bešević

Zahvaljujemo se na pomoći: Adamu Tadiću, Dušanu R. Ivanoviću, Narodnom muzeju iz Čačka i Ekološkom društvu Dragračevo

PROGRAM OF THE 50th GUČA TRUMPET PLAYER'S FESTIVAL

FRIDAY, 13/08/2010

10:00 - OPENING OF THE FESTIVAL - at Trumpet player's monument in Guča
11:00 - CEREMONY - CELEBRATION OF 50 YEARS OF FESTIVAL
12:00 - OPENING OF THE MUSEUM OF THE TRUMPET
16:00 - OPENING OF THE PAINTINGS EXHIBITION, SCULPTURAL AND CERAMIC WORKS
17:00 - PRESENTATION OF THE MONOGRAPH „GUČA - half a century of the Trumpet players Festival“
20:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture

SATURDAY, 14/08/2010

10:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture
20:00 - CONCERT OF DEJAN LAZAREVIĆ BRASS BAND & GUESTS - stage in front of the Center for culture
SUNDAY, 15/08/2010
10:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture
20:00 - CONCERT OF DEJAN PETROVIĆ BRASS BAND & GUESTS - stage in front of the Center for culture

MONDAY, 16/08/2010

10:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture
20:00 - CONCERT OF SANJA ILIĆ & BALKANIK, followed by THE CONCERT OF DRAGAN KOJIĆ KEBA WITH BRASS BAND - stage at the stadium
TUESDAY, 17/08/2010
10:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture
18:00 - DOCUMENTARY ABOUT SERBIAN TRUMPET „From Han to Cannes“ - premiere
20:00 - CONCERT OF BOBAN & MARKO MARKOVIĆ BRASS BAND AND SHANTEL & BUCOVINA CLUB ORKESTAR - stage at the stadium

WEDNESDAY, 18/08/2010

10:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture
18:00 - COMPETITION OF PIONEER AND YOUTH BRASS BANDS - stage in front of the Center for culture

21:00 - CONCERT OF GORAN BREGOVIC - stage at the stadium

THURSDAY, 19/08/2010

10:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture
16:00 - SEMIFINALS OF THE SENIOR BRASS BANDS - stage in front of the Center for culture
19:00 - PERFORMANCE „THEY HAVE WON DESERVINGLY“ - stage in front of the Center for culture
20:00 - CONCERT OF GOLEC ORKIESTRA (Poland) - stage at the stadium
21:00 - INTERNATIONAL COMPETITION OF BRASS BANDS - CONCERT OF THE GROUP MAGNIFICO (Slovenia) - stage at the stadium

FRIDAY, 20/08/2010

07:00 - WAKENING CALL OF THE TRUMPETERS - streets of Guča
10:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture
13:00 - COMPETITION OF THE TOAST-PROPOSERS, CONTEST FOR THE MOST BEAUTIFUL FEMALE AND MALE FOLK SUITS - stage in front of the Center for culture
14:00 - ALL-ROUND NATIONAL SPORT TOURNAMENT - at the stadium
17:00 - FESTIVAL PARTICIPANTS' PARADE - streets of Guča
18:00 - BIG FESTIVAL'S KOLO DANCE - nomination for The Guinness Book of Records
23:00 - MIDNIGHT CONCERT OF BRASS BANDS - stage at the stadium

SATURDAY, 21/08/2010

07:00 - WAKENING CALL OF THE TRUMPETERS - streets of Guča
10:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture
11:00 - FESTIVAL PARTICIPANTS' PARADE - streets of Guča
12:00 - IMPROVISATION OF THE OLD DRAGAČEVO'S WEDDING - stage in front of the Center for culture
20:00 - FINAL COMPETITION OF BRASS BANDS (SENIORS) AND CONCERT OF MIROSLAV ILIĆ - stage at the stadium

21:00 - COMPETITION FOR THE PRETTIEST FESTIVAL GIRL „MISS OF THE GUČA FESTIVAL“ - stage in front of the Center for culture

SUNDAY, 22/08/2010

10:00 - CULTURAL ARTISTIC PROGRAM - stage in front of the Center for culture
15:00 - CONCERT OF THE WINNERS OF THE 50TH GUČA FESTIVAL - stage in front of the Center for culture
20:00 - BIG FESTIVAL'S KOLO DANCE „SEE YOU NEXT YEAR“

HOW TO ARRIVE TO GUČA?

You can come to Guča in different ways:
If you go by car, from Belgrade to Čačak you go by Ibar primary road through Gornji Milanovac. On the road that by-passes Čačak there is a direction on the right to Guča. From Čačak to Guča there are 22 km.
If you have decided to take a bus to Guča, from the main railway station in Belgrade there are departures to Čačak every hour and from Čačak there are buses and taxis to Guča.
BUS STATION BELGRADE: +381 11 2636 299
BUS STATION ČAČAK: +381 31 222 461
If you have decided to travel by train, the nearest railway station is in the town of Požega. From Požega you can go to Guča by bus.

RAILWAY STATION: +381 11 360 2899
RAILWAY STATION POŽEGA: +381 31 816 267
BUS STATION POŽEGA: +381 31 713 046.

NAJŠTEDNJA
do Nedelje UBB štednje

5%
god. kamatna stopa

za oročenja EUR na 3 meseca

www.ubbad.rs

UBB
UNIVERZAL BANKA A.D.
BEOGRAD

Call centar: 0800 10 20 12 (besplatan poziv)

MI SMO DEO VAS

U svakom poslu, kao marljivost i veština koja traje.

Snaga da uvek, iznova, u važnim momentima
i novim pobedama, budemo zajedno.

U VEZI SA VAMA

 Telekom Srbija